

[Mose Hansen.]

været under debat dels mellem de direkte implicerede parter, købmænd og brugsforeninger, dels i det høje ting, hvor spørgsmålet fra tid til anden har været draget frem til debat, uden at der er nået et resultat, som ligestiller de 2 handelsformer.

I 1956 blev der nedsat et udvalg, der skulle foretage en sammenligning imellem de private købmandsforretninger og de kooperative virksomheder. Af udvalgets betænkning fremgår det, at der kan være vanskeligheder forbundet med at finde det rette sammenlignings- og beskatningsgrundlag for de kooperative virksomheders indkomst set i forhold til den private handel. Men udvalgets undersøgelser og beregninger fra 1956 og årene derefter viser, at sammenligner man private købmandsvirksomheder og brugsforeninger med samme omsætning og overskud, betaler brugsforeningerne samt deres uddelere i gennemsnit betydelig mindre i skat end købmandsvirksomhederne.

Ved aktieselskabslovens vedtagelse i juni 1960 blev den nugældende beskatning af de kooperative virksomheder indført, hvorefter man beskattede dels med 4, dels med 6 pct. af selskabernes formue, alt efter som omsætningen var sket med medlemmer eller ikke-medlemmer. Hvorvidt den i 1960 vedtagne beregning af indkomsten som en procentats af de kooperative selskabers formue giver det rette billede af de kooperative virksomheders indkomst i forhold til den private handel, nærer jeg tvivl om, men metoden må vel anses for at være den bekvemste måde at finde indkomstgrundlaget på.

Den højtærede finansminister har i det fremsatte lovforslag sat indkomstberegningen til 5 pct. af foreningens formue, idet der herefter ikke skelnes imellem omsætning med medlemmer og ikke-medlemmer. Beskatningsprocenten ændres nu til 41 for brugsforeninger og 15 for produktions- og indkøbsforeninger mod tidligere 44 og 18.

I bemærkningene til lovforslaget er der gjort rede for grunden til nedsættelse af procenterne, idet lovforslaget indeholder bortfald af konsolideringsfradrag og det skattefri fradrag på 5 000 kr. for hver forening. Bortfaldet af disse fradrag medfører trods nedsættelsen af beskatningsprocenterne en forøget beskatning af de koopera-

tive virksomheder med ca. 2 mill. kr. Spørgsmålet er nu, om denne forøgede beskatning på 2 mill. kr. af de kooperative virksomheder dækker købmændenes stigende skattetilsvær siden 1960 og samtidig fjerner den skattemæssige forskelsbehandling af disse to handelsformer. Jeg mener ikke, at lovforslaget opfylder disse betingelser. Jeg forstår, at der bliver nedsat et udvalg, og jeg håber så, at dette udvalg vil se det som en af sine opgaver at få dette forhold undersøgt.

En betingelse for, at mit parti kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, er, at der nu tilvejebringes et grundlag, der ligestiller de to handelsformer i skattemæssig henseende, således at der ikke i fremtiden opstår diskussioner om skattemæssige begunstigelser i konkurrenceforholdet. Herefter kan de to handelsformer så samle sig om den opgave, der er deres, nemlig at betjene kunderne, forbrugerne, efter gode handelsmæssige principper.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Jeg takker de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg forstår af de fremsatte bemærkninger, både det ærede medlem hr. Fangers og det ærede medlem hr. Ib Thyregods, at man føler sig skuffet over, at lovforslaget ikke væsentligt adskiller sig fra det lovforslag, der blev fremsat i folketingsåret 1959-60 som et led i den selskabsskattelovgivning, der dengang blev gennemført — med undtagelse af de bestemmelser, vi drøfter i dag — og som omfattede beskatningen af kooperative sammenslutninger. Resultatet blev dengang, at man udskød ændringerne i indkomstgrundlaget til fornyede forhandlinger, der, som også fremhævet af det ærede medlem hr. Fanger, skulle føres mellem den tidligere finansminister og de to interesserede parter, erhvervene og Kooperationen.

Nu kan man naturligvis beklage, at disse forhandlinger ikke førte til enighed eller blot til et kompromis mellem parterne, og jeg skal ikke sige noget til, at man kunne nære forskellige forventninger til sådanne forhandlinger. Men realiteten er jo, at disse forhandlinger ikke førte til, at parterne kunne nærme sig hinanden. Sådan som forhandlingerne forløb, mener jeg imidlertid ikke at man har haft nogen rimelig grund til at